

РЕШЕНИЕ

№ 5853

гр. София, 09.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 17.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **8166** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ).
Образувано е по жалба на Т.-П. АД, ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място], [жк], представлявано от изпълнителния директор Я. П. К., срещу Решение № Ц-26/01.07.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), в частта по т. 11, с която след извършени от регулаторния орган корекции по подадено заявление за утвърждаване на цени на електрическа и топлинна енергия и считано от 01.07.2021 г., са утвърдени цени на елементите на необходимите приходи на Т.-П. АД за ценови период от 01.07.2021 г. до 30.06.2022 г., както следва: 11.1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 231,37 лв./MWh; 11.2. Премия по чл. 33а ЗЕ – 106,30 лв./MWh; 11.3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) - 84,32 лв./MWh; 11.4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 11.1, т. 11.3 и т. 11.4: Необходими годишни приходи – 96 356 хил. лв., в т. ч.: разходи – 93 184 хил. лв., от които условно-постоянни – 23 123 хил. лв. и променливи – 70 061 хил. лв.; Регулаторна база на активите – 76 665 хил. лв.; Н. на възвръщаемост – 4,14%; Електрическа енергия – 222 034 MWh, в т.ч. от високоефективно комбинирано производство – 212 134 MWh и от невисокоефективно комбинирано производство – 9 900 MWh; Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 285 700 MWh; и топлинна енергия с топлоносител водна пара – 408 900 MWh.
Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорената част от решението като постановено при съществено нарушение на

административнопроизводствени правила, неправилно приложение на материалния закон и несъответствие с целта на закона – отменителни основания по чл. 146, т.т. 3, 4 и 5 АПК.

Аргументите в жалбата относно материалната незаконосъобразност на оспорения административен акт са развити в отделни пунктове. Твърди се, че решението на КЕВР в съответната част противоречи на разпоредбите на чл. 23, т. 5 и чл. 31, т. 1, т. 2 и т. 4 ЗЕ поради неспазване на изискванията утвърдените от Комисията цени да възстановяват икономически обосновават разходи за лицензионната дейност на Т.-П. АД и да осигуряват икономически обосновавана норма на възвръщаемост на капитала, както и да са определени по прозрачен начин, основан на обективни критерии. Според жалбоподателя, спорните корекции са извършени в противоречие с приложимата подзаконова нормативна уредба - Наредба № 5 от 23.01.2014 г. за регулиране на цените на топлинната енергия (НРЦТЕ), чл. 2, ал. 2, т. 1, чл. 3, ал. 2, т. 1, чл. 24, чл. 49, ал. 1 и чл. 56 от Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ), както и Указанията за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала“, приети с протоколно Решение № 116 от 06.06.2018 г. по т. 1 (Указанията). Твърди, че в нарушение на материалния закон от КЕВР не са признати разходи в заявения размер, които са присъщи за лицензионната дейност на дружеството и относими към регулаторния период – за закупуване на квоти за въглеродни емисии. Утвърдената от регулаторния орган цена на квотите от 51 евро/тон е недостатъчна и не отговаря на сравнителните борсови данни и тенденции от международни източници, които Комисията на основание чл. 3, ал. 6 НРЦЕЕ е задължена да съобрази за следващия ценови период. Излага също, че Т.-П. АД не разполага със свободни емисионни квоти и в този случай е необходимо извършване на разходи за тяхното закупуване. По отношение на разходите за ремонт жалбоподателят посочва пропускът на КЕВР да извърши подробен анализ на разходите за обезпечаване на надеждното техническо състояние на производствените съоръжения, непрекъснатостта на производствения процес, както и за осигуряване на утвърдените от КЕВР за реализация количества електрическа и топлинна енергия през ценовия период. Поради това счита за необоснована корекцията на разходите за обслужване, ремонт и поддръжка на производствени агрегати. Твърди също, че в обжалваното решение липсват фактически и правни основания във връзка с корекцията на заявените разходи за заплати и възнаграждения, целящи достигане на средните нива за сектора съгласно данните на Националния статистически институт и предотвратяване текучеството на работни кадри в предприятието. Като незаконосъобразни са оспорени и корекциите във връзка с присъщите за осъществяване на лицензионната дейност разходи за амортизации, определената норма на възвръщаемост на привлечения капитал, намаляването на цената на основното гориво – въглища, използвано от централата и корекцията на разходи за консумативи – химикали и реагенти. Предвид нивото на амортизация на топлопреносната мрежа до момента, дружеството експлоатира транзитни участъци с голяма дължина при значителни загуби на енергия от топлообмен с околната среда и изключването на тези участъци е недопустимо от гледна точка на социалното влияние върху битовия и обществен сектор в града. Същевременно, непризнаването на реално генерираните разходи по топлопреноса не позволява да се осъществи инвестиционно-ремонтната програма на дружеството по

отношение на топлопреносната мрежа и да достигне приемливо ниво на средните разходи по преноса за топлофикационните мрежи. Аргументите за съществени нарушения на административнопроизводствените правила засягат формалния подход и неизясняването на действителните факти и обстоятелства от значение за преценка по случая, довели, според оплакванията до излагане на бланкетни мотиви от административния орган. В обжалвана си част Решение № Ц-26/01.07.2021 г. противоречи на изрично формулираните в ЗЕ цели, а именно създаване на предпоставки за качествено и сигурно задоволяване потребностите на обществото от електрическа енергия, създаване и развитие на конкурентен и финансово стабилен енергиен пазар и основния принцип за съразмерност.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния представител адв. И. Ц., поддържа жалбата и направените възражения, по изложените в същата основания. Отправя искане за отмяна на решението в оспорената част като незаконосъобразно и връщане на преписката на КЕВР със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Претендира сторените деловодни разноски съгласно приложен списък по чл. 80 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

Ответникът – КЕВР, чрез процесуалния си представител юрк. В., оспорва жалбата и изразява искане същата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Претендира разноски съгласно представен списък.

Заинтересованата страна – Фонд „Сигурност на електроенергийната система“, редовно уведомена, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, III отделение, 16-ти състав, след като извърши преценка на събраните доказателства по делото и съобрази доводите на страните, както и след служебна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт съгласно чл. 168, ал. 1 АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

С писмо изх. № Е-14-00-2 от 15.03.2020 г. на КЕВР, на основание чл. 3, ал. 2, т. 1 във вр. чл. 24 НРЦТЕ, е указано на дружествата от сектор „Топлоенергетика“ до 01.04.2021 г. да подадат заявления за утвърждаване на цени на енергия за ценови период от от 01.07.2021 г. до 30.06.2022 г., като представят отчетни и прогнозни данни, описани детайлно в писмото.

От Т.-П. АД е подадено заявление вх. № Е-14-03-6 от 31.03.2021 г., с което представя в КЕВР за утвърждаване цени на електрическа и топлинна енергия, без ДДС, считано от 01.07.2021 г., както следва: преференциална цена на комбинирана електрическа енергия – 260,85 лв./MWh; еднокомпонентна цена на топлинна енергия с гореща вода – 117,89 лв./MWh; и еднокомпонентна цена на топлинна енергия с водна пара – 44,28 лв./MWh. Предложените за утвърждаване цени на енергия са изчислени със следните цени на горивата, без ДДС: цена на въглища – 74,27 лв./t при калоричност 2 300 kcal/kg; и цена на природен газ – 393,60 лв./knm³ (без ДДС и акциз). При планирането на цените на топлинната и електрическата енергия за периода 01.07.2021 г. – 30.06.2022 г. са използвани данните от 2020 г. Към заявлението на Т.-П. АД е приложена обосновка на предложените цени, прогнозна и отчетна информация, съгласно писмото на КЕВР. Дружеството не е представило информация по т. I.9, т. I.10, т. I.12, т. II 7 I т. II.8 от писмото. Данните и параметрите от обосновката на Т.-П. АД са пренесени на стр. 127-130 от Решение № Ц-26/01.07.2021 г. на КЕВР (л. 87-88 от делото). С писмо вх. № Е-14-03-9 от 17.05.2021 г. е уточнено допълнително по отношение на приходите от юрисконсултски вознаграждения, че Т.-П. АД

претендира присъждане на възнагражденията в полза на дружеството и правното основание за това е изведено и регламентирано в чл. 78, ал. 8 ГПК като техният размер е съобразен с разпоредбата на чл. 37 от Закона за правната помощ и разпоредбите на Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Със заповед на председателя на КЕВР от 05.04.2021 г. е създадена работна група за целите на административната регулация, която е извършила преглед на заявленията за определяне на цени и премии за електрическа енергия, произведена от високоефективно комбинирано производство от дружествата от сектор „Топлоенергетика“ и приложенията към тях. Резултатите от регулаторния преглед са обективирани в доклад № Е-Дк-495 от 21.05.2021 г. (посочен в оспореното решение под № Е-Дк-425), който е приет на закрито заседание на КЕВР от 27.05.2021 г. и е публикуван на интернет страницата на Комисията.

На 02.06.2021 г. КЕВР е провела открито заседание като съгласно т. 8 от решение по Протокол № 175 от 05.08.2020 г. във връзка с обявената извънредна епидемична обстановка в страната, е предоставена възможност на лицата, представляващи дружествата в сектор „Топлоенергетика“, за присъствено или виртуално участие чрез програмата за съобщения S.. Д. ред на заседанието се отнася до разглеждане на изготвения доклад № Е-Дк-495 и обсъждането му с представители на съответните енергийни дружества. Жалбоподателят е взел участие в заседанието чрез представител на дружеството на длъжност „главен енергитик“, който е информирал КЕВР за възражения във връзка с доклада. В рамките на определения съгласно чл. 30, ал. 4 НРЦТЕ и чл. 47, ал. 3 НРЦЕЕ срок, дружеството е депозирало възражение вх. № Е-14-03-12/02.06.2021 г.

Проектът на решение относно утвърждаване на пределни цени на топлинната енергия и определяне преференциални цени и премии за електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин, считано от 01.07.2021 г., е приет на закрито заседание на КЕВР от 03.06.2021 г. На заседанието е прието решение за насрочване на обществено обсъждане на проекта на 07.06.2021 г. от 10:00 ч. В общественото обсъждане са взели участие поканените заинтересовани лица по смисъла на чл. 14, ал. 2 ЗЕ, съгласно писмо на КЕВР с изх. № Е-12-00-271/03.06.2021 г. и участниците са информирани, че окончателното решение ще бъде постановено на 01.07.2021 г. в закрито заседание.

Видно от представеното извлечение от протокол № 131 от 01.07.2023 г., КЕВР е приела с единодушие (шест гласа „за“) процесното Решение, с което в частта по т. 11 за Т.-П. АД са утвърдени елементите на необходимите приходи за ценови период от 01.07.2021 г. до 30.06.2022 г., както следва: 11.1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 231,37 лв./MWh; 11.2. Премия по чл. 33а ЗЕ – 106,30 лв./MWh; 11.3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) -84,32 лв./MWh; 11.4. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 51,10 лв./MWh; 1.5 Ценообразуващи елементи на цените по т. 11.1, т. 11.3 и т. 11.4: Необходими годишни приходи – 96 356 хил. лв., в т. ч.: разходи – 93 184 хил. лв., от които условно-постоянни – 23 123 хил. лв. и променливи – 70 061 хил. лв.; Регулаторна база на активите – 76 665 хил. лв.; Н. на възвръщаемост – 4,14%; Електрическа енергия – 222 034 MWh, в т.ч. от високоефективно комбинирано производство – 212 134 MWh и от невисокоефективно комбинирано производство – 9 900 MWh; Топлинна енергия с топлоносител гореща

вода – 285 700 MWh; и топлинна енергия с топлоносител водна пара – 408 900 MWh. При обсъждане на възражението на Т.-П. АД са приети доводите по отношение на допуснатата неточност при изчисленията на недовзетия приход и превалутирането на разходите за емисии (т. 4), както и частично по отношение на прогнозната цена на CO₂ в посока увеличение от 47 евро/t на 51 евро/t (т. 3) и относно извършената корекция в цената на въглищата до 68,57 лв./t (т. 5). От страна на КЕВР не са приети останалите възражения на дружеството със следните съображения, както следва:

по т. 1. Заложените разходи за амортизации в прогнозата на Т.-П. АД за новия ценови период не съответстват на правилата за определяне на разходите за амортизации за регулаторни цели – НРЦТЕ и НРЦЕЕ. В тях не са посочени изисквания относно начина на групиране на активите при определяне на амортизационните квоти, поради което активите са групирани съобразно регулираните дейности, за които на дружествата се утвърждават цени – активи в производството и активи в преноса. Няма друг обективен критерий за групиране на активите. Разпоредбите на данъчното законодателство са неприложими при определяне на цени, които подлежат на регулиране по реда на ЗЕ, видно от разпоредбите на чл. 9, ал. 6 НРЦТЕ, чл. 14, ал. 4 НРЦЕЕ и т. 31 от Указания - НВ, съгласно които разходите за амортизации се изчисляват на основата на обосноваван от дружеството и признат от Комисията технически и икономически полезен живот на активите чрез прилагане на линеен метод на амортизация. В енергийното законодателство към момента не са регламентирани срокове за амортизиране по групи активи, аналогично на данъчното законодателство. Разходите за ремонт, които са предвидени през новия ценови период не са основание за предварително увеличение на разходите за амортизация, понеже те не повишават стойността на актива. Съгласно т. 31.1, б. „б“ от Указания-НВ, „в разходите за амортизация не се включват амортизации и други разходи, свързани с реконструкция или ново придобиване на имущество за производство на електрическа и/или топлинна енергия и пренос на топлинна енергия, което не е било въведено като актив към датата на подаване на заявлението за цени“;

по т. 2. По отношение на корекцията на разходите за ремонт, разходите за заплати и възнаграждения и осигуровки и разходите, пряко свързани с регулираните дейности по ЗЕ. С ежегодното определяне на цени на енергия от първи юли на съответната година Комисията определя цялостна разходна рамка за следващия ценови период - рамка от прогнозни разходи, в много голяма степен съобразена с отчетните такива в контекста на обективните изменения на ценовите нива на основните параметри като горива, емисии и т. н. В същото време основно задължение на Комисията е да следи за баланса на интересите на дружествата от една страна и клиентите на услугата топлоснабдяване от друга. При дял на разходите за природен газ и емисии в структурата на разходите в рамките на 65,46% и при повишения на цената на природния газ от средна цена от 30,50 лв./MWh през изминалия ценови период (2020 г.) на 45,76 лв./MWh през новия период, т.е. с 50%, при цена на въглеродните емисии от 22 евро/t през изминалия ценови период на 51 евро/t през новия период, т. е. със 132%, цената на услугата „топлоснабдяване“ се повишава драстично само под влиянието на тези два обективни фактора. При подобна ситуация инструментите за въздействие на Комисията върху крайните цени са изчерпани в голяма степен. В този момент повишаването на разходите за заплати и възнаграждения и разходите за ремонт, дори с минимален процент, е допълнителен фактор за повишение на крайните цени. Задължение на дружеството е да следва заложената му регулаторна рамка от

страна на регулатора. В случай че ръководството на дружеството счете, че разходите за работна заплата са недостатъчни за задържането и привличането на квалифициран персонал или други разходи, свързани с лицензионната дейност, то евентуалното повишение би следвало да бъде за сметка на утвърдената от Комисията възвръщаемост на капитала в рамките на утвърдените цени;

по т. 6. По отношение корекцията на нормата на възвръщаемост на капитала от 6,05% на 4,14%. Извършената корекция от страна на Комисията е резултат от променената методика за определяне на нормата на възвръщаемост в съответствие с т. 3 от общия подход. Съгласно чл. 15 НРЦЕЕ и чл. 10 НРЦТЕ, Комисията определя норма на възвръщаемост на капитала за регулаторния период, която е равна на прогнозна среднопредтеглена цена на капитала. Среднопредтеглената цена на капитала е определена от Комисията целева норма на възвръщаемост на привлечения и на собствения капитал на енергийното предприятие, предтеглена според дела на всеки от тези източници на финансиране в определената целева структура на капитала. При утвърждаване на цени по метода „норма на възвръщаемост на капитала“ всички ценообразуващи елементи следва да имат прогнозен характер и се отнасят за прогнозния период;

по т. 7. Относно корекцията на количествата на топлинната енергия за технологични разходи по преноса. За целите на ценовото регулиране, в признатите от Комисията технологични разходи по преноса могат да се включат показатели на разхода (MWh и %), установени в резултат на сравнителни анализи за нивото му през изминали години, гранични стойности, постижими при оптимални условия на пренос на топлинна енергия, както и използването на експертна оценка за неговото изменение през новия ценови период, в резултат от извършените и предстоящите за извършване инвестиции в топлопреносната мрежа. Комисията счита, че утвърждаването в цените на топлинната енергия на 21,24% технологични разходи по преноса е основание дружеството да предприеме мерки по обследване на причините за високия процент и предприемане на мерки по коригирането му. Корекцията на разхода се налага поради аргументи, свързани с драстичното увеличение на разходите за емисии и цената на природния газ и запазване на клиенти на топлинна енергия, присъединени към топлофикационните мрежи. Корекцията по намалението на количеството топлинна енергия за технологични разходи по преноса, която Комисията извършва, е с оглед на това, че то е един гарантиран целогодишен топлинен товар и намалението му следва да е за сметка на енергийното дружество. Разходите за производство на топлинна енергия за технологични разходи по преноса се заплащат от потребителите и с оглед защитаване на интересите им и създаване на стимули за ефективна дейност на топлопреносното предприятие следва да се определи техният допустим годишен размер. Докато в топлофикационните системи в Европа, техният относителен дял спрямо отпуснатата към преноса топлинна енергия е в границите от 10% до 15%, топлофикационните дружества отчитат дял на технологични разходи многократно надвишаващ посочените стойности. Рехабилитационните мерки в топлопреносната мрежа и абонатните станции водят до ползи за топлопреносното предприятие по отношение на спестяване на топлинна енергия за технологични разходи в абонатните станции и

топлопреносната мрежа от топлоотдаване и за загряване на добавъчната вода. Технологичните разходи в нови абонатни станции са 7-8 пъти по-малки в сравнение със старите, като загубите на топлоносител са също в пъти по-малки. Подмяната на старите топлопроводи с нови с предварително изолирани тръби с изолация пенополиуретан води до намаляване на топлоотдаването от тях с 3-4 пъти, а на количеството на добавъчната вода 50-60 пъти. Количествата на топлинната енергия за технологични разходи по преноса са коригирани в размер по-малък от нивото на отчетените през регулаторния период с оглед на това, че технологичните разходи са един гарантиран целогодишен топлинен товар и дружествата разчитат на него, за да запазят и увеличат количеството на електрическата енергия, произведена по комбиниран начин. В тази връзка увеличаването на количеството на топлинната енергия за разпределение с топлоносител гореща вода за потребители с размера на намаленото количество на топлинна енергия за технологични разходи следва да е за сметка на топлопреносното предприятие и да не се счита за нереално увеличение на потреблението от битови потребители. Неприемливи са високите технологични разходи по преноса на дружествата, тъй като те се отразяват директно в цените на крайния потребител на топлинна енергия и така се нарушава изискването на чл. 23, т. 4 ЗЕ, регламентиращ правомощието на Комисията да осигурява баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите. Подходът за завишаване на количеството на реализираната енергия с разликата, приета като намаление на топлинната загуба по преноса, е икономически обективен, тъй като лицензираното топлопреносно предприятие не следва да получава икономически изгоди в резултат от своето неправомерно поведение по отношение на поддържане на високи технологични загуби при преноса на топлинна енергия. В допълнение, високите технологични разходи по преноса увеличават количеството на електрическата енергия, произведена по комбиниран начин, за което дружеството получава държавна помощ чрез премията по чл. 33а ЗЕ. От друга страна отговорността за високите технологични разходи по преноса и за неполагане на усилия за намаляването им, е на самото топлопреносно предприятие, поради което е обосновано именно на него, а не на потребителите да бъде възложена загубата от тези разходи. При определяне на цените икономически не е обосновано да се вземат реалните загуби на топлинна енергия по преноса на база техническите характеристики на топлопреносната мрежа, тъй като това не би стимулирало дружеството за провеждане на инвестиционни мероприятия с оглед ефективна дейност и спестяване на топлинна енергия.

По искане на жалбоподателя е допусната комплексна съдебна технико-икономическа експертиза (КСТИЕ), оспорена от ответника с аргументи, изложени в писмено становище от 20.02.2023 г. (л. 565 и сл. от делото). Експертизата е приета в о.с.з. на 22.02.2023 г. като при разпита на вещите лица са направени допълнителни уточнения по поставените от страните въпроси. По искане на ответника е допусната допълнителна КСТИЕ, чието заключение е прието без оспорване в о.с.з. на 17.05.2023 г. Отговорите и заключенията на вещите лица са релевантни за преценката по същество и ще бъдат съобразени в тази връзка, съвкупно с останалите събрани

доказателства и обсъдени с оглед на възраженията и доводите на страните. При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата на Т.-П. АД е процесуално допустима като подадена в установения от закона срок, от надлежна страна и срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт в съответната му част, която е неблагоприятна за нея.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Решение № Ц-26 от 01.07.2021 г. е валиден административен акт, издаден от компетентен орган съгласно чл. 10, ал. 1 ЗЕ в съответствие с правомощията му по чл. 21, ал. 1, т. 8 и т. 8б ЗЕ и в предвидената в разпоредбата на чл. 59 АПК форма. Актът е постановен от редовно избран състав на Комисията при спазване изискванията на чл. 13, ал.ал. 1-8 ЗЕ за наличие на кворум и мнозинство от нейните членове. Не се установяват допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, водещи до отмяна на акта на това основание.

На основание чл. 21, ал. 1, т. 8 и т. 8б ЗЕ, КЕВР осъществява регулиране на цените в случаите, предвидени в този закон, както и определя ежегодно пределна цена за сключване на сделки на пазара на балансираща енергия, както и определя ежегодно в срок до 30 юни премии за електрическа енергия от възобновяеми източници и от високоефективно комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, произведена от централи с обща инсталирана електрическа мощност 500 kW и над 500 kW. Границите и изключенията на ценовата регулация са уредени в чл. 30 и сл. ЗЕ, Раздел IV, Глава трета „РЕГУЛИРАНЕ НА ДЕЙНОСТИТЕ В ЕНЕРГЕТИКАТА“. Съгласно чл. 30, ал. 1, т. 3 и т. 4 ЗЕ в обхвата на регулацията са цените, по които производителите продават топлинна енергия на топлопреносното предприятие и на пряко присъединени клиенти и по които топлопреносното предприятие продава топлинна енергия на клиенти. Съгласно чл. 33, ал. 1 ЗЕ Комисията определя преференциални цени за продажба на електрическа енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централи с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия по чл. 162, ал. 1 ЗЕ. По силата на чл. 33а, ал. 1 ЗЕ, Комисията определя премии за произведената електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия на централи с обща инсталирана електрическа мощност 500 kW и над 500 kW, а съгласно ал. 2, премиите се определят като разлика между преференциалните цени на производителите и определената за този период прогнозна пазарна цена за електрическа енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин. По смисъла на §1, т. 42 ДР ЗЕ, „прогнозна пазарна цена по групи производители в зависимост от първичния енергиен източник“ е среднопретеглената годишна цена, определена от Комисията по методика за електрическа енергия, произведена от слънчева енергия, вятърна енергия, водноелектрически централи, с инсталирана мощност до 10 MW, от биомаса, други видове възобновяеми източници и за електрическа енергия, произведена от високоефективно комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия, произведена от породен газ и въглища. Преференциалната цена на електрическата енергия, произведена по

високоэффективен комбиниран начин от централите с този вид производство на електрическа и топлинна енергия по чл. 33, ал. 1 и 2 ЗЕ се определя на база индивидуалните разходи за производство по реда на чл. 33, ал. 3 ЗЕ, дадените указания от Комисията и посочените наредби, приети на основание чл. 36, ал. 3 ЗЕ.

Неоснователни са възраженията в жалбата за пълна немотивираност на оспореното Решение на КЕВР и липса на конкретни фактически и правни основания, както и противоречие с чл. 35 АПК. Приложимите материалноправни разпоредби относно образуването и регулацията на цените – ЗЕ, НРЦТЕ и НРЦЕЕ предвиждат, че Комисията утвърждава единствено прогнозен размер на разходите, свързани с лицензионната дейност, ръководейки се от т. нар. „общи принципи“ по чл. 23 ЗЕ, както и принципите по чл. 24 и чл. 31 ЗЕ. Същият извод се налага и от разпоредбите на чл. 8, ал. 4 НРЦТЕ и чл. 11, ал. 4 НРЦЕЕ, съгласно които Комисията утвърждава прогнозен размер на разходите, свързани с лицензионната дейност, като преценява тяхната икономическа обосновааност въз основа на представените от енергийното предприятие писмена обосновка и доказателства като неразделна част от заявлението за цени. Предмет на правния спор в случая е именно икономическата обосновааност на заявените (планираните) разходи от страна на Т.-П. АД за ценовия период от 01.07.2021 г. до 30.06.2022 г. и наложената корекция от КЕВР на индивидуалните параметри, залегнали в подаденото заявление вх. № Е-14-03-6 от 31.03.2021 г.

Изложеното в обстоятелствената част на Решение № Ц-26 от 01.07.2021 г. и мотивите на колективния орган позволяват да бъдат направени изводи по приложението на материалноправната уредба, респективно да бъде извършена дължимата проверка за законосъобразност и обосновааност на акта. Едновременното използване на общ и индивидуален подход от КЕВР при утвърждаване на ценовите заявления на всяко от дружествата в сектор Топлоенергетика е в съответствие с посочените ръководни принципи при упражняване на правомощията по ценово регулиране. В този смисъл регулаторните правомощия на КЕВР налагат обстоен анализ на предоставената информация от енергийните дружества и преценка за нейната достоверност и икономическа обосновааност, но не и задължение за автоматично утвърждаване на данните и предложените цени от енергийните предприятия, тъй като това би лишило регулацията от съдържание и смисъл. В случая всяко от заявленията на дружествата, приложените доказателства към тях и направените възражения, включително и тези на жалбоподателя, са обсъдени и са изложени съображения. На Т.-П. АД е била осигурена възможност да изрази становище и да представи доказателства освен по предварително изготвения и публичнодостъпен доклад № Е-Дк-495 от 21.05.2021 г. от експертната работна група на КЕВР, така и с констатациите и предложенията в проекта на Решение. Настоящият съдебен състав не констатира в тази насока нарушения на административно-производствените правила при постановяване на оспорения акт, които да водят до основателност на възраженията в жалбата за незаконосъобразност на акта. Законосъобразността на едновременното приложение на общ и индивидуален

подход в Решение № Ц-26 от 01.07.2021 г. на КЕВР са потвърдени в съдебната практика с решения на ВАС № 6431/15.06.2023 г. по адм. д. № 1771/2023 г., III отд. и № 7484/06.07.2023 г. по адм. д. № 4310/2023 г., III отд.

По отношение на конкретните доводи на жалбоподателя срещу корекцията на посочените в заявлението на Т.-П. АД разходи за квоти за въглеродни емисии, настоящата инстанция съобрази следното:

Между страните не е спорно заявеното количество прогнозни емисии CO₂ от дружеството в хода на административното производство за периода 01.07.2021- 31.06.2022 г., съгласно приложената Справка № 4 „Технико-икономически показатели (ТИП) в производството“. Последното се потвърждава и от заключението на вещите лица по задача 2.1. от основната КСТИЕ (л. 525-6 от делото), според което разходите за закупуване на квоти въглеродни емисии са определени с акта на база количеството, заявено от дружеството. Според вещото лице, приложеният от КЕВР начин на определяне на разходите за въглеродни емисии в Решение № Ц-26 от 01.07.2021 г. е в изпълнение на изискванията на НРЦТЕ и НРЦЕЕ, съответства на приложимия метод на регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“ и не противоречи на Указания–НВ. От аргументите в жалбата и допълващите ги писмени бележки е видно, че жалбоподателят оспорва като необоснована само утвърдената прогнозна цена в размер на 51 евро/t CO₂. В тази връзка следва да се допълни, че възражението на Т.-П. АД срещу посочената в доклада от 21.05.2021 г. цена на емисиите от 47 евро/t е прието частично при приемането на Решение № Ц-26 от 01.07.2021 г., като неуважена остава единствено предложената прогнозна цена с възражението до 53 евро/t CO₂.

При използвания от КЕВР общ подход за всички дружества от сектор Топлоенергетика с Решението, за целите на ценообразуването е приета прогнозна цена на CO₂ квоти за периода 01.07.2021- 30.06.2022 г. в размер на 51 евро/t CO₂ или по действащата спот цена на Европейската енергийна борса към 17.06.2021 г. Корекции на необходимите приходи са извършени при отчетената средна цена на емисии CO₂ за периода 01.07.2020- 15.04.2021 г. - 30,97 евро/t. Въз основа на тези показатели и вещите лица в заключението на задача 1 от основната КСТИЕ отчитат, че променливите разходи се увеличават с 3 375 хил. лв. от увеличението на разходите (с процесното решение, к.м.) за природен газ (+ 4 543 хил. лв., +43%) и квоти емисии (+1 571 хил. лв., +12%), докато разходите за гориво-въглища са намалени (-2 773 хил. лв. -8%).

Съгласно разпоредбите на чл. 8, ал. 9 НРЦТЕ и чл. 24, ал. 6 НРЦЕЕ, за целите на ценообразуването разходите за квоти за въглеродни емисии се изчисляват въз основа на прогнозна цена на въглеродните емисии и прогнозни количества отделени емисии. Прогнозните количества отделени емисии се изчисляват по формулата за изчисляване на годишни емисии от формуляра за докладване съгласно чл. 6, ал. 1 от Наредбата за условията, реда и начина за изготвяне на докладите, и за верификация на докладите на операторите на инсталации, и на авиационните оператори, и за изготвяне и проверка на заявления на нови участници, и при отчитане на данните за емисионен фактор, долна топлина на изгаряне и коефициент на окисление, съгласно

верифицираните доклади на енергийните предприятия по чл. 36 от Закона за ограничаване изменението на климата, както и на прогнозните количества горива. В действащата регулаторна рамка към този момент - чл. 8, ал. 10 НРЦТЕ и чл. 24а НРЦЕЕ, законодателят е предвидил механизъм, който гарантира възстановяване на направените реални разходи от енергийните дружества. Съгласно тези норми, при утвърждаване на цените на топлинната енергия за следващия регулаторен/ценови период при установяване на разлика от предходния регулаторен/ценови период между прогнозните и отчетените разходи, формиращи разходите за квоти за въглеродни емисии, необходимите годишни приходи се коригират с тази разлика по съответната формула. Именно приложението на тези норми в случая осигурява спазването на принципите по чл. 23, т. 3 и чл. 31, т. 1 ЗЕ - за баланс между интересите на енергийните предприятия и тези на клиентите, както и цените да са недискриминационни, основани на обективни критерии и определени по прозрачен начин. Доколкото сам по себе си предвиденият от законодателя компенсаторен механизъм не е предмет на настоящото дело, то на проверка подлежи единствено стриктното спазване на установените правила в тази насока.

В подкрепа на изложеното са отговорите на вещите лица по поставените от процесуалния представител на жалбоподателя въпроси при изслушване на заключението по основната КСТИЕ в о.с.з. на 22.02.2023 г., че механизмът гарантира двупосочно компенсиране на цените – ако цената (отчетена) се повиши в сравнение с прогнозираната от КЕВР, дружествата отчитат недовзет приход, който следва да им се включи в цените; ако прогнозираната цена от КЕВР се окаже по-висока от отчетената, тогава се получава надвзет приход, който се изземва в следващия регулаторен период от необходимите приходи на съответното дружество. След проследяване на цените на квотите емисии на парникови газове по данни от Европейската енергийна борса (задача 2.1. от основното заключение), вещите лица дават заключение, че разходите за емисии са определени съгласно изискванията на приложимата уредба, а приетата от КЕВР цена от 51 евро/t е отразявала текущите пазарни нива към средата на м. юни 2021 г. В резултат от продължилото нарастване на борсовите цени – 61,53 евро/t за втората половина на 2021 г., 80 евро/t към края на 2021 г., 80,91 евро/t за първата половина на 2022 г. или за целия период от 01.07.2021 г. до 30.06.2022 г. среднопретеглената цена е 70,79 евро/t, се налага и компенсиране на съответното перо от разходите по правилата на чл. 24а, ал. 1 НРЦЕЕ и чл. 8, ал. 10 НРЦТЕ.

Въз основа на изложеното съдът приема за неоснователни възраженията на жалбоподателя относно утвърдените от КЕВР стойности на разходите за квоти за въглеродни емисии. Направените изчисления в основната КСТИЕ и сравнението на заложените данни в заявлението на Т.-П. АД с реалните борсови котировки за определена дата или за периоди след 01.07.2021 г. са неправилни. Към момента на утвърждаване на заявлението за следващия регулаторен период Комисията няма функции и задачата да предвижда възможните промени, които биха могли да настъпят в посока увеличение или в посока намаление. Съгласно нормативната уредба, възстановяването/начисляването на разликата се извършва в следващия

регулаторен период. При това положение уважаването на претенцията би довело до повторно компенсиране.

Неоснователно е оплакването по отношение на корекцията в размера на ремонтните разходи за осъществяване на лицензионната дейност на Т.-П. АД. Безспорно разходите за ремонт са условно-постоянен разход по смисъла на НРЦТЕ и НРЦЕЕ, който е необходим за обезпечаване на надлежното техническо състояние на съоръженията, непрекъснатост на производствения процес и т.н. Твърденията на жалбоподателя за техническа необходимост до заявената сума на ремонтните разходи в размер на 1 860 хил. лв. са логични в тази връзка, но не и икономически обосновани. В утвърдената разходна рамка за разглеждания период от 01.07.2021 г. до 30.06.2022 г., реално е налице допуснато завишение от КЕВР в прогнозните разходи за ремонт с 11% или 970 хил. лв. на база отчетената стойност от жалбоподателя през 2020 г.

Като основни мотиви за корекцията според Решение № Ц-26/01.07.2021 г. са приложеният общ подход към всички дружества в сектора, УПР да бъдат запазени на нивото на отчетените през 2020 г., освен ако не са налице извънредни обстоятелства или подробна обосновка за нуждата от увеличение, както и стремежът да не бъдат засегнати интересите на потребителите с оглед на значителните повишенията в цената на емисиите въглероден диоксид на международните пазари и на основните горива. От друга страна в оспореното решение на КЕВР са изложени и конкретни мотиви за липсата на организационни възможности на дружеството за извършване на ремонтни дейности значително над отчетената стойност през 2020 г., както и неизпълнението на ремонтната програма през същия период. Съгласно отговора по задача 3. от основната СКТИЕ, отчетените от жалбоподателя разходи за ремонти за 2020 г. са в размер на 877 хил. лв., а за предходния регулаторен период – 880 хил. лв. Предвид установената фактическа обстановка по делото настоящият съдебен състав намира, че наложената от КЕВР корекция на ремонтните разходи не противоречи на разпоредбата на чл. 31, т. 2, б. „г“ ЗЕ.

По отношение на разходите за амортизации в производството, в отговора на задача 4. от заключението на основната СКТИЕ се посочва, че вещите лица не установяват несъответствие на корекцията на заявените от Т.-П. АД разходи с правилата и метода на амортизация по чл. 14, ал. 4 от НРЦЕЕ и Указания – НВ, 2018 г. Съгласно чл. 9, ал. 6 НРЦТЕ и чл. 14, ал. 4 НРЦЕЕ, разходите за амортизации се изчисляват на основата на обоснован от дружеството и признат от комисията технически и икономически полезен живот на активите чрез прилагане на линеен метод на амортизация. Липсата на въведени конкретни регулаторни изисквания за определяне на разходите за амортизации, с изключение на прилагането на линеен метод на амортизация, не води до извод за незаконосъобразност на оспорения административен акт. Прилагането на еднакъв подход по отношение на всички енергийни дружества от сектора (среден срок за амортизиране на активите в производството 15 г. и в преноса 35 г.) е в съответствие с принципа на равнопоставеност. Тезата за възприемане на подхода и условията за амортизация на активите по смисъла на данъчния закон не отговаря на целите и механизмите на ценовото регулиране по ЗЕ и приложимата

нормативна уредба. В заключението на основната СКТИЕ не са представени или анализирани конкретни данни за датите на придобиване на ползваните активи, натрупаната амортизация и остатъчната стойност. Възраженията на жалбоподателя в тази насока също почиват на общи разсъждения относно полезния живот на активите, като не са ангажирани и доказателствата по делото в подкрепа на твърденията.

Разходите за заплати и свързаните с осигурителното законодателство разходи представляват условно-постоянен разход по смисъла на нормативната уредба. Същите са пряко свързани с лицензионната дейност и участват при формирането на необходимите годишни приходи на Т.-П. АД за целите на ценообразуването на предоставяните услуги. Основният довод на жалбоподателя за необходимост от увеличение на разходите за заплати и възнаграждения за ценови период от 01.07.2021 г. до 30.06.2022 г. в размер до 9 526 хил. лв., респективно до 2 268 хил. лв. за социални разходи и осигуровки, е увеличението на минималната работна заплата за страната със 7% съгласно ПМС № 331 от 26.11.2022 г. Предложеното увеличение в разходите на дружеството по тези показатели е с 11% спрямо предходния ценови период 2020 г., където одобрените разходи за заплати и възнаграждения са 8 371 хил. лв. и 2 020 хил. лв. за осигуровки. След преценка на установените факти, настоящата инстанция намира направените възражения за неоснователни. На първо място следва да се посочи, че в действащата нормативна уредба няма конкретни изисквания, касаещи преценката на КЕВР за обосноваването на тези разходи. В заключението по въпрос 5. от основната СКТИЕ (л. 537 от делото), вещото лице-икономист не констатира несъответствие в разходите за заплати и възнагражденията с разпоредбите на двете наредби и указания на КЕВР. В случая заявените разходи за заплати и осигуровки са коригирани с Решение № Ц-26 от 01.07.2021 г. до нивата от предходната година. Изложените мотиви от административния орган в тази връзка са за необходимост от търсене на баланс между интересите на дружествата и тези на клиентите - чл. 23, т. 4 ЗЕ, като непосредствената цел е да се ограничи драстично нарастването на крайната цена на предоставяната услуга за крайните потребители. Съображенията за корекцията са ясни и обосновани. За да бъде икономически обосновано търсеното сравнение от жалбоподателя между средните размери на заплатите в сектора не следва да бъде изолирано само въз основа на статистически данни, а да представя реално състоянието на цялостната търговска дейност на Т.-П. АД.

Доводите на жалбоподателя по отношение на извършената корекция на разходите за основно гориво са, че въведеното компенсиране с измененията на НРЦЕЕ и НРЦТЕ от 2020 г. е приложимо само за разходите за природен газ, а в случая основния вид гориво е въглища и биогориво. Липсата изложени мотиви от КЕВР по въпроса за компенсирането на Т.-П. АД в случай на неточно изпълнение на одобрените от КЕВР количества горива, според жалбоподателя представлява съществено процесуално нарушение. Възражението в административното производство в тази част на решението на КЕВР се основава на сключените договори и допълнителни споразумения с Х. Е. ЕООД за покупко-продажба на договорени количества въглища при 240

лв./t и за доставка на брикети от енергийни лигнитни въглища при цена 260 лв./t или среднопретеглена цена на горивния микс според изчисленията в размер на 74,27 лв. По делото се установява безспорно, че с р. 11, т. 5 от Решение № Ц-26 от 01.07.2021 г. на КЕВР е прието за частично основателно заявеното възражение срещу данните от доклада във връзка с необходимата актуализация в цената на въглищата. В резултат от това, първоначално коригираната цена от 65,30 лв./t при долна калоричност 2 100 kcal/kg до достигане на отчетената стойност за 2020 г., съобразно т. 8 от общия подход, е увеличена за ценовия период от 01.07.2021 г. до 30.06.2022 г. до цена от 68,57 лв./t. Мотиви от страна на Комисията във връзка с допускане на неточно изпълнение на одобрените от КЕВР количества горива от Т.-П. АД не е необходимо да бъдат излагани в акта, тъй като отговорността и ангажиментът за изпълнение на плана е на дружеството. Няма законово задължение за предвиждане на параметрите и последиците от евентуално неизпълнение преди приключване на процесния ценови период от 01.07.2021 г. до 30.06.2022 г.

Основателно е възражението на ответника, че при изготвянето на основната СКТИЕ в отговора на въпрос 7. е отбелязана само първоначалната корекция по доклада до размер на 65,30 лв./t и не са отчетени обстоятелствата и мотивите в решението на КЕВР, наложили допълнително увеличение от 5% до 68,57 лв./t в полза на жалбоподателя. Твърдението на вещото лице за негативното влияние от размера на одобрените разходи за единица гориво е хипотетично, тъй като не се базира на конкретни данни и/или направени изчисления въз основа на доказателствата. Видно и от приложеното по делото решение № Ц-18 от 01.07.2022 г. на КЕВР, анализът на общото финансово състояние на дружеството-жалбоподател за 2021 г. отчита печалба в размер на 1 154 хил. лв. Съгласно изискванията на т. 20.1. от Указания-НВ, разходите за гориво се определят въз основа на прогнозните количества горива от съответния вид и икономически обосноваваната им цена и/или действаща към момента на подаване на заявлението цена на въглищата от Мини М. изток ЕАД. Към този момент обаче не се установява увеличение на действащата цена на въглищата, служеща за определяне на разходите на Т.-П. АД. Следователно възраженията на жалбоподателя в частта на корекцията на разходите за основно гориво следва да бъдат отхвърлени като недоказани.

Неоснователни са и наведените възражения от дружеството по отношение на корекцията на технологичните разходи по преноса на топлинна енергия. Съгласно установената фактическа обстановка, заявените от Т.-П. АД технологичните разходи по преноса на топлинна енергия за ценови период от 01.07.2021 г. до 30.06.2022 г. възлизат на 172 050 MWh или 47,43%. В хода на административната процедура с писмо изх. № Е-14-00-2 от 15.03.2021 г. КЕВР е дала указания до посочените 39 дружества, включително и Т.-П. АД за необходимостта от представяне на доказателства за определянето на допустимите размери на технологичните разходи на топлинна енергия при преноса на топлинна енергия, съгласно т. 1 от приетата Методика от 20.10.2005 г. По делото не е спорно, че жалбоподателят не е изпълнил указанията и не е представил информацията по р. 1.12. от писмото

(отбелязано на стр. 127 от Решение № Ц-26 от 01.07.2021 г. на КЕВР, л. 87 от делото).

В хода на делото не са представени допълнителни писмени доказателства в подкрепа на оспорването на корекцията на технологичните разходи по преноса. При разглеждане на заявлението на дружеството и преценка на възражението, подадено с писмо № Е-14-03-12 от 02.06.2021 г., Комисията е изложила мотиви за извършената корекция от 95 000 MWh с цел достигане на приемливи стойност за заложените загуби от 21,24% или 77 050 MWh. Освен стимулите и критиките на КЕВР с цел създаване на ефективност в дейността на предприятието и гарантиране защитата на интересите на потребителите, е направено сравнение със стойностите на нормалните технологични разходи в топлофикационните системи в Европа, които са в границите от 10% до 15% или в пъти по-ниски от заложената стойност.

Съгласно изводите от задача 8.2. на СКТИЕ, реалният обем на топлинна енергия – необходима и ползвана за технологични разходи по преноса през регулаторния период от 01.07.2021 г. до 30.06.2022 г. е в размер на 172 050 MWh. Вещото лице счита, че корекцията по намаляване на показателя от КЕВР не е технически обоснована, тъй като не отговаря на техническите характеристики на топлофикационната мрежа. Направеното заключение на стр. 56 от СКТИЕ (л. 546 от делото) е единствено на база изходните данни от възражението на дружеството с писмо вх. № Е-14-03-12 от 02.06.2021 г. и реално вещото лице не е извършвало допълнителни проверки и не е взело предвид никакви други обективни фактори, които биха могли да доведат до извод за немотивираност на решението на КЕВР. Безспорно високите технологични разходи по преноса при Т.-П. АД увеличават количеството на електрическата енергия, произведена по комбиниран начин. В тази насока с цел обосноваване на констатациите следва да се вземе предвид и ефектът на държавната помощ, която се следва на дружеството чрез премията по чл. 33а ЗЕ.

Наведените възражения в жалбата срещу непризнаване на разходите за консумативи (химикали, реагенти), не следва да се обсъждат поради липса на правен интерес от оспорване в тази част. Неправилно се твърди, че с обжалваното решение Комисията не признала в пълен размер заявените от Т.-П. АД присъщи за дейността разходи за консумативи (сярна киселина, хидратна вар, натриева основа и др.) за ценовия период от 01.07.2021 г. до 30.06.2022 г.

По отношение на възраженията във връзка с определената норма на възвръщаемост на капитала, съдът съобрази следното. Съгласно чл. 10, ал. 1 НРЦТЕ и чл. 15, ал. 1 НРЦЕЕ, Комисията определя норма на възвръщаемост на капитала за регулаторния период, която е равна на прогнозна среднопретеглена цена на капитала. Среднопретеглената цена на капитала е определената от Комисията целева норма на възвръщаемост на привлечения и на собствения капитал на енергийното предприятие, претеглена според дела на всеки от тези източници на финансиране в определената целева структура на капитала. Формулата за определяне на нормата на възвръщаемост е дадена в чл. 10, ал. 2 НРЦТЕ и чл. 15, ал. 2 НРЦЕЕ, а в ал. 4 на съответните разпоредби са изброени факторите, които следва да бъдат

отчетени от Комисията - безрискова доходност, сравнения с други предприятия с подобна степен на риск, достъп до финансиране, текущи финансови и икономически условия в страната, алтернативна цена на капитала, специфичен риск на предприятието, финансова политика и капиталова структура на предприятието, финансова история на предприятието, на основата на статистически данни за пазарните величини и/или официално публикувана прогнозна информация. Видно от изложеното, съгласно нормативната уредба ценообразуващият елемент при определяне на цените на електрическата и топлинната енергия е общата (среднопретеглена) норма на възвръщаемост за прогнозния ценови периоди в случая от 01.07.2021 г. до 30.06.2022 г. Същото правило е конкретизирано в т.т. 40-1 от Указанията-НВ, съгласно първата от които, нормата на възвръщаемост на привлечения капитал се изчислява като средно претеглена величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал. Според т. 41 от Указанията, Комисията определя пределна пазарна цена на привлечения капитал на основата на статистически данни за пазарните величини и/или официално публикувана прогнозна информация. Последователното прилагане на двата подхода води до извод, че нормата на възвръщаемост на привлечения капитал следва да бъде изчислена на база договорените от Т.-П. АД годишни лихви по заемите и след това да бъде определена като бъдат взети предвид данните от статистиката и официално публикуваната прогнозна информация.

В случая на жалбоподателя с Решение № Ц-26 от 01.07.2021 г. на КЕВР е извършена корекция на общата норма на възвръщаемост от 6,05% на 4,14%. Тази корекция е обоснована с възприетия общ подход и приложената методика за определяне на общата норма на възвръщаемост. По отношение спазването на утвърдения от Комисията подход в основната СКТИЕ (стр. 26), вещото лице първоначално заявява, че „Извършените анализи показват, че КЕВР не е използвала нито един от двата подхода в тяхната пълнота“. Нелогично е на база възприетите от самото вещо лице параметри, впоследствие да бъде изчислена норма на възвръщаемост равна на 4,14%. Както бе уточнено по-горе, двата подхода в т. 40 и т. 41 от Указанията-НВ се прилагат едновременно и последователно като няма установени данни за неспазване в основното заключение на СКТИЕ. Основателни са възраженията на процесуалния представител на ответната страна по отношение на представените от основната СКТИЕ алтернативни начини за определяне „цената на дълга“ вместо ценообразуващия елемент от формулата в чл. 10, ал. 2 НРЦТЕ и чл. 15, ал. 2 НРЦЕЕ „целева норма на възвръщаемост на привлечения капитал“. По отношение на целевата норма на възвръщаемост на собствения капитал вещото лице потвърждава законосъобразността на изчисленията на КЕВР (стр. 52 от СКТИЕ), а по отношение на целевата норма на възвръщаемост на привлечения капитал експертизата не потвърждава изчисленията на КЕВР, но не ги отрича чрез представяне на други резултати. В заключение съдът намира, че извършената корекция на определената норма на възвръщаемост с Решение № Ц-26 от 01.07.2021 г. на КЕВР е законосъобразна и в съответствие с целите и принципите на ЗЕ и

разгледаната нормативна уредба.

Предвид изложеното жалбата на Т.-П. АД се явява неоснователна следва да се отхвърли. При този изход на спора следва да бъде уважено своевременно заявеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски в общ размер на 1 200 лв., от които за допълнителна експертиза 1 000 лв. и юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лв. на основание чл. 143, ал. 3 АПК, определено съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ и Наредбата за заплащане на правната помощ.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. последно АПК, Административен съд София - град, III отделение, 16-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т.-П. АД, ЕИК[ЕИК], срещу Решение № Ц-26/01.07.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта по т. 11, с която след извършени от Комисията корекции по подадено заявление за утвърждаване на цени на електрическа и топлинна енергия и считано от 01.07.2021 г., са утвърдени цени на елементите на необходимите приходи за ценови период от 01.07.2021 г. до 30.06.2022 г, както следва: 11.1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 231,37 лв./MWh; 11.2. Премия по чл. 33а ЗЕ – 106,30 лв./MWh; 11.3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) -84,32 лв./MWh; 11.4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 11.1, т. 11.3 и т. 11.4: Необходими годишни приходи – 96 356 хил. лв., в т. ч.: разходи – 93 184 хил. лв., от които условно-постоянни – 23 123 хил. лв. и променливи – 70 061 хил. лв.; Регулаторна база на активите – 76 665 хил. лв.; Н. на възвръщаемост – 4,14%; Електрическа енергия – 222 034 MWh, в т.ч. от високоефективно комбинирано производство – 212 134 MWh и от невисокоефективно комбинирано производство – 9 900 MWh; Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 285 700 MWh; и топлинна енергия с топлоносител водна пара – 408 900 MWh.

ОСЪЖДА Т.-П. АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [жк], да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране сума в общ размер на 1 200 (хиляда и двеста) лева, представляваща направените във връзка с делото разноски.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: